





վրայ հաջորդում են իբրև խորհրդավոր մտա-  
ծեղում կարողություններից կատարելապես  
զուրկ մեքենաների և շատ անգամ այդ  
մեքենաներին ցանկանում են գործածել  
իրենց կամքի մասնաւոր ձգտումներին  
էկեղեցի և, թէ որքան զգալի բարե-  
փոխութիւն առաջ կ'ապրէ ինքն այդ խո-  
սան մեքենաները ցոյց տալին սեփական  
կամքի, ցոյց տալին իրաւունքի պաշտպա-  
նութիւն և երանց իւրաքանչիւր ոտնձգու-  
թեան առաջ իրենց (stop) քշելի տնէին  
Որովհետեւ այդ ցաւալի բնութեան իրենց  
յառաջանում է նախ նրանց, որ մեր  
կուսակցութեան հոգեւորականները իրենց կը-  
զիպանք կեանքով կարծում են ընկերա-  
կան աշխարհից և միայն ծոռալուծ ի-  
րենց մասնաւոր գաղափարներին և  
զգացումներին, միւս կողմից էլ մեր  
խեղճ ժողովուրդը, դեռ ամենայն միա-  
մտութեամբ և խաւար նախապաշար-  
ման ազդեցութեան տակ, այնքան երես  
է տալիս նրանց, որ նրանք սկսում են  
խաղաղ մինչև անգամ իւր զգացումնե-  
րի և մարդկային արժանապատուութիւննե-  
րի հետ: Ասացէք խնդրեմ, ինչ է նշա-  
նակում մօտենալ և համբուրել մի ձեռք,  
որ հազարաւոր կեղտոտութիւնների  
մէջ է գտնուել, ինչն է արժանացնում  
նրան այդ բարձր և վսեմ վերաբերու-  
թեան, չէ որ միայն մի պարզ կոչում: Սա  
մի փաստ է ցոյց տալու համար այն, որ  
մենք մեր մարդկային արժանապատու-  
թիւնը չենք ճանաչում և գնահատում  
և գրանով մեր ստորութիւնը խոստո-  
ւանում ենք: Եթէ մենք այսպէս կը  
վերաբերենք դէպի մեր անձնական ար-  
ժանապատուութիւնը, պատիւը, եթէ մենք  
այսքան կոտորացնենք մեզ, ուրեմն էլ  
ինչ պահանջ ունենք անելու օտարից:  
Ոչինչ, մենք ենք մեզ ստորացնող մենք

ԴԷՊ Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Գրեց Միքայէլ Ա. Մարգարեան

Եւրոմիակութիւն № 10-ից

Իրաւ, թերեւս գտնուում են այստեղ այն-  
տեսակ մարդիկ, որոնք նրա բարի յատ-  
կութիւնները զանց անելով և միայն  
վանեցի լինելն յանցանք համարելով  
դատաւարտեն նրան և պաշտօնից  
հեռանալն ուզեն:

Այո, կան մի քանի վարդապետներ,  
որոնք նրան կործանելու համար միշտ  
չարիք են խորհում և որոգայթ են  
լարում: Այն, այդ մարդին Աստուած  
մ'եզ այցելու է դրկել, քայց մ'եր և  
մերկանների շարժամութիւնով այդ մեծ  
բաղդից պիտի զրկուինք:

Քանի՜ հոգի են այդ անհոգիները և  
որոնք են արդեօք, որ իրենց բարիքը  
չեն ուզում, կարող էք նրանց անուն-  
ները ինձ յայտնել, հայր, քանզի դը-  
րանք յիշատակութեան արժանի մար-  
դիկ պէտք է լինեն:

Իմ հարցիս ուղղակի պատասխանե-  
լու փոխարէն այդ վարդապետն ինձ  
նից հարցրեց թէ քանի՜ օր պիտի մը-  
նամ վանքում և երբ իմացաւ, որ դա-  
սըն օրի չափ մ'իջոց ունիմ:

---Քանի հոգի լինելն և անուններն  
դուք ինքներդ կարող էք իմանալ, ա-  
սաց, եթէ հետաքրքիր լինիք:

Այս ասելով ծեղրը գիտիւնք դրաւ,  
և ինձ ողջունելով աննակեցս հեռա-  
ցաւ, քանզի արդէն և կեղեցի գտնուե-  
լանք էլ գարնում էին, ուստի ևս էլ  
նրան հետևելով և կեղեցի գնացի, թէ  
և աչքերս ինձ խիստ նեղում էին:

էլ պիտի լինենք մեզ բարձրացնողը:  
Հուլայեցի:  
Նոր-Հուլայ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԷՆԶԵԼԻՑ

14 ապրիլ 1896.

Պարսկահայ գաղթականութեան մի  
ամենամեծ ծառայող մասն է կազմում Էնզե-  
լի հայ տարրը, սակայն այդ 7-8 տնից  
կազմած հայը գտնուելով աւելի մօտ  
Կովկասին և աւելի առիթներ ունենա-  
լով շփուել թաւր հասանքի հետ, միշտ  
ցոյց է տալիս սկանաւոր գիրք, ազ-  
գային տեսակետից: Անցեալները ես  
գրեցի արդէն տեղիս հայոց գաղթի մա-  
սին այսօր էլ պիտի լայնեն ուրիշ ու-  
րախալի լուր, այն է այս քանի օրս  
կայացած Հոգաբարձական ժողովում պ.  
Ասաք Մելիք Արհաւիրդեանը մասնա-  
նիշ անելով ընթերցարանի կարեւորու-  
թիւնը, հրաւիրեց հոգաբարձութեան  
որ մի ընթերցարան բաց անէ. ժողովը  
ընդունեց այդ ըստ ինքեան համակրելի  
ստանդարիւր և այսօր արդէն իրագործ-  
ւած է, նոր ընթերցարանը առ այժմ  
ստանում է 14 տեսակ լրագիրներ հա-  
լերէն և Ռուսերէն, յոստի է որ ա-  
պագայում կ'ընդարձակէ իւր գործու-  
նէութեան ասպարէզը, որքան կ'ընդար-  
ձակի գաղթականութեան թիւը:

Արշակ.

ՆԱՄԱԿ ԹԵՀՐԱՆԻՑ

28 ապրիլ 96

Անցեալ կիրակի Ս. Գէորգ եկեղե-  
ցում կատարեց Պարսկաստանի Նա-

Երկու վարդապետներից կազմուած  
միաբանութեան մի թագմութիւն, եր-  
կու սարկաւազ և ընդամենը քսան և  
երկու դպիւր Աստուծոյ փառաբանու-  
թիւն կարդացին այդ երեկոյ ամբողջ  
միաբանութեան կողմից:

Այս քանը շատ զարմանք պատճա-  
ռեց ինձ, ինչու որ և կեղեցիցից դուրս  
եղնելու ժամանակ մի խումբ վարդա-  
պետներ տեսայ որ և կեղեցու և վան-  
քի տանիքների վրայ պտըտում էին:  
Նախիջևանցի ուխտաւոր ընկերիս  
հարցրի թէ.

---Այս վարդապետներն արդեօք ինչո՞ւ  
ժամ'չեկան:

---Նրա էլ զուարճախօսութիւնը բռնե-  
լով պատասխանեց թէ.

---Սրանք էլ տանիքի և ոչ թէ վան-  
քի վարդապետներն:

Խոցս վերադարձայ, տխուր էի, մտա-  
ծում էի մ'եր ազգի խեղճութեան վրայ,  
նա, որ իր յոյսը այդ վարդապետների  
վրայ է դրել. դեռ նոր էի ոտք դրել  
այդ սրբավայրի մէջ և այնտեղում  
ամեն ինչ մեծ մատուռ պղծուած էի  
գտնում: Այդ միաբանութիւնն էր, որ  
իր դասերով, նենգութեամբ ու քու-  
թեամբ պղծել էր նրան: Գրիշս չի  
յառաջ երթում զրկել այն, որ զգում  
եմ. սակայն, քանի որ մարդ եմ և  
մարդկային մի սիրտ եմ կրում՝ քնա-  
կանաբար պիտի զգամ այն սրտքը,  
որ որեւիցէ մի կերպով թշուառութեան  
ծնոքն մատնուած անձանց կարեկից  
յինելու է հրաւիրում ինձ, և որովհետեւ  
հայ եմ, և հայաստանի կիսամեծ սրդ-  
ւոց դժբաղդ վիճակին քանի անգամներ  
ակնատես եմ եղել և լսել եմ նրանց

հատակ հայտնի համար պաշտօնական  
հոգեհանգիստ: Այդ տխուր օրնայ ընդ-  
հանուր տեսութիւնը անելի ճանհաս  
մարդկանց թողնելով ևս կուգէի խօ-  
սել այն աչքի ընկնող անկանոնու-  
թեանց մասին, որ ընդհանուր ապա-  
տրութեան ազդեցութիւնը նսեմացնում  
էր: Պէտք է ասած որ կազմակերպող  
ները և փոխանորդ հայրը միան-  
գամայն մոռացել էին, որ օտարների  
էլ էին հրաւիրել ևս երբեք չէին  
մտածել որ այդ օտարականները կա-  
տարելապէս անծանօթ լինելով մեր  
և կեղեցուն պէտք ունէին մի քանի  
պատաստող դիրք ունեցող առաջնորդո-  
րների, որ գէթ նրանց անդ ցոյց տա-  
լին, այնպէս որ ներս մտնողը երկար  
ժամանակ չը մնար թախում կանգնած  
ապա ինքն իրեն ներս մտնելով մի  
տեղ գտնէր. այն ինչ ներսում մի ա-  
ւելորդ հակել էին կարգել երգեցիկ  
խումբի վրայ, որ միանգամայն խան-  
գարում էր խեղճ երեխաներին և ե-  
թէ չը խանդէր կարծում ենք մեծ  
ծառայութիւն արած կը լինէր կանոնա-  
պահութեան:

Մի քորիչ պակասութիւն էլ կար,  
որ յայտարարութիւնները շատ ուշ  
դրկելով 1) (այսինքն միայն շարժմ  
գիշեր) շատ քշել էին բարեհաճել  
ներկայ գտնուել, այն ինչ ևս հաստա-  
ցած եմ, որ եթէ մի քանի օր առաջ  
դրկած լինէին, անելի մեծ թիւով պա-  
տիւ անողներ կը գտնուէին:

Այս ամենը ցոյց են տալիս, որ  
մենք մի քան անում ենք, քայց շատ  
ուշ ևս դանդաղութեամբ, որի հետե-

1) Զարմանալի է, որ դեռ շարժմ  
օր կէս օրին էին յայտարարութիւնները  
մամուլին յանձնում խմբ.

երկու յոսանաւոր տրտմանքներ, նը-  
րանց սրտի խոր հառաչանք, տառա-  
պանքների պատմութիւններն ևս տա-  
տաւր Թիւրքների հարստահարութեանց  
վիշապապետութիւններն ի հարկէ ի սրբ-  
տէ պիտի ցաւիմ և միայն պիտի ցա-  
ւիմ: ---սրանից ինչ օգուտ--- քայց սր-  
բանից անելի ինչ կարող է անել մի  
անհատ որ նրանց առաջն տոնելու,  
կարողութիւնը չունի: Միայն մի յոյս,  
մի քաջաբերութեան տեղի է մնում  
ինձ, նրանք Ազգին հաղորդելով նրա  
ուշադրութիւնը իւր եղբայրների և  
մանաւանդ իւր վանական հայրերի վը-  
րայ հրաւիրել:

Այսպէս կը մտածէի, երբ յանկարծ  
աննկեկս դուռը բացուեցաւ և առաջ-  
նորդական տեղապահ Գրիգորիս Աղուա-  
նեան վարդապետի սպասաւորն ներս  
մտնելով մի նամակ տուաւ ինձ. քացի,  
ահա թէ ինչ էր գրուած:

Մեծատնեց հայրենասէր Աղա Մի-  
քայէլ Պոյնցի Մարգարեան  
Մեծարդ հայրենասէր  
Հոգի ազնուամիտ

Տրապիզոնէն գրած նամակը ընդու-  
նեցի, անկեղծ սիրոյդ հաստատեց յայտ-  
նելէդ յետոյ կը հարցնես թէ ինչ պի-  
տի բնեմ, զայն գործէ ինչ որ հայր  
Երեմեան և Աղուանն կառաջնորդեն  
բեզ և ինչ որ արդարութիւնն և բնա-  
ծիւր հայրենասիրութիւնդ կը թելադրեն  
բեզ: Ամէն քան սուր նկատէ վանքիդ  
մէջը ինչ որ կը տեսնաս հմութիւն և  
նորութիւն, հմութիւնը ինչ կը գործէ  
և գործեր է. նորութիւնը հրդէս կըն-  
թանայ: Վանքիդ հին վիճակէն լուս մի  
տեղեկանալով կարող ես նորին վի-

տանքը լինում է ևս անյաջողութիւն  
բեզի յոյս անենք որ այստեղեւեւ ա-  
շարժում ժամանակին կը լինի որպիսի  
ամեն ինչ ընթանայ. բնական հո-  
բով:

ՆԱՄԱԿ ՀՆԴԱՍՏԱՆԻՑ

Կալիաթայ. 6 Մարտ

Զատերին է հետաքրքրում այն  
քը, թէ Պարսկաստանի և Հնդկաս-  
տանի միջև եղած եղիսկոպոսն ինչ  
կաւ Հնդկաստան, թողնելով պ.  
կահայերին անհովիւ և հ.  
իւ Ամենափրկչեան վանքը մի  
տգէտ Տէրութեան հսկողութե-  
ան, ուստի կարծեմ անտեղի  
լինել էթէ մի քանի խօսքով բո-  
րենք լիշեալ եղիսկոպոսի Հնդկա-  
ստան անցկացրած կեանքի մի քանի  
շանաւոր գծերը:

Ձկնի քանի մի ամիս ճանապար-  
հելուց, մեծ յուսով հասաւ Կալի-  
հնդկաստանի հայոց կետրոնը, և  
լանեց տեղիս հայոց Ս. Նազարէթ  
վեցում: Քանի շաբաթ մնալուց  
սկսեց իր կրթած և տաշած  
լինելու սպասոյցները տալ Կալի-  
հայերին, կարծելով թէ նրանք էլ  
քանի ջուլայեցի հայեր են, բայց հ.  
լանքն այն եղաւ որ ժողովրդի  
խախտակութեան առարկայ դա-  
րենքն, առաւելապէս այն դէպք  
երբ մի պատուելի և ազգասէր  
բունի համարձակել էր ծեծ  
սպտոհար: 1) Դրա պատճառն այն

1) Եսայի եղիսկոպոսը դժբա-  
ղար ուրիշ պարագայում ևս ցոյց  
տուել, որ երբեմն իր Ֆիզիքական  
միւս էլ կարող է դիմել, հակա-  
կորդի հետ հաշիւ ունեցած ժամ  
կը. և սա ցաւալի յապկութիւն է  
հոգեւորականի համար:

Մակին և փոփոխութեան վրայ տ.  
կութիւն ստանալ, վերջապէս  
քան ստուգութեամբ իմանալէն յ.  
մանրամասն պարագայիք երկար  
ած մի գրէ առ Մատիս լրագիր  
դուն նոյն նամակին մէջը իբրեւ  
կողմնասէր, լոկ ծանապարհորդ մի  
աղիք որպէս թէ տիպաւորով հա-  
պած ևս ևս դէպի Պարսկաստան  
թաւ, իբրեւ հայ ազգասէր մի պ.  
նրան պատնը մշոյ վանից տարա-  
նութիւնները արդէն լսելով դու ինչ  
հետամտ կը լինիս և կը գրես ի.  
ծանապարհորդութեանդ ստորագ-  
րիւն մի: Գրածիդ մէջը շափաւոր  
թիւն, ստուգութիւն պահելու կըն-  
չի շնորհս մանաւանդ նախատա-  
նողականներէն զգուշացիր. համա-  
խոհական ընթացք մի ունեցիր:  
երկարաւոր արտասուէ Տարօնոյ չի  
խարհիկ երկրին վրայ, որ ուխտա-  
րում խել մի վատակներու ծնոք մ.  
նրան այդ չափ ստրկացեր և խոն-  
հեր է, մինչև ի հոյ թագաւորի  
ստուգութեան: Սիրեմ՝ զքեզ, հոգի՝  
գասէր. զգայուն եղիր, սպուշ ա-  
նայելով մի անցնիք, սուրբ Եփրեմ  
չուրով գուրթացուր երեսդ: Մ.  
տակի բլրակներ նայէ, որոնք  
դիցազանց յիշատակներն են:  
քան չունիմ՝ զրելիք, երթաս քա-  
ղաղաւս բարով, տէր ընդ քեզ, յա-  
ղութիւն քեզ, զԱրծուին և հայրենի  
մոռանաս:

Պանդուխտ վշտակ  
Հայրիկ

Հոկտ.9-ին Պոլիս  
(Կը շարունակ)



եղած, որ սրբազանը կամեցել էր ազգային զբոսը իւր անձնական ծախսը համար գործածել և վերադառնալ պարտքը արգելք էր եղել այդ բանին:

Սրբազանի յոթ ձգտումներից կարելի էր հետևանքել, թէ նա յատկապէս եկած էր վաղամահ համազօրացեալների կտակները փոխառութեան ենթարկելու և իւր քիմքի համաձայն կարգադրութիւններ անելու, բայց հոգաբարձուները քաղաքավար կերպով ցոյց տւին, որ գտնուում ենք մի երկրում ուր պարտաւոր ենք ամենքս էլ հնազանդել Վեհ. թագուհու, սկզբունքների լայն հիման վրայ հաստատուած օրէնքներին:

Եպիսկոպոսի ներկայութեան ժամանակ մի հարուստ հայ վաճառական վախճանեց, սրբազանը թոյլ չտւեց նրան ամփոփել եկեղեցու բակում և պահանջեց մի մեծ գումար, որ սովորականից շատ աւելի էր: Նրա գերեզմանը արգէն պատրաստուած էր եկեղեցու բակում, և եպիսկոպոսը թեանելով որ չէ կարող նրանց համոզեցնել պարտաւորել էր արգելք լինել նրա ամփոփմանը: Ի վերջոյ քանի հարիւր ոսկեփէններով համոզեցրին նրան, բայց դուրս հետևանքն այն եղաւ, որ աւելի ատելի դարձաւ: Ահա նրա կատարած ամենանշանակաւոր գործը Կալիթայում:

Եպիսկոպոսը Կալիթայում 5-6 ամիս մնալով, թողեց Ս. Էջմիածին գնալու մտադրութեամբ, նրա գնալուն ոչ ոք գնաց երկաթուղու կայարանը նրան ճանապարհ ձգելու բացի տեղւոյս թեմակալ քահանայներից:

Կարելի է ընթերցողը, կարծէ թէ մինչև այժմ եպիսկոպոսը հառած կը լինի Ս. Էջմիածին, բայց ոչ, նա այդպէս շուտով Հնդկաստանից չի հեռանալ: Երեւի Բօմբէի եկեղեցու միակ փոքրիկ սենեակը շատ է սիրում, մինչդեռ Կալիթայի եկեղեցում սենեակով իւր ձեռքի տակ մի սրահ և երկու սենեակներ շատ անհանգիստ էր զգում իրան և ստիպում էր եկեղեցու հոգաբարձութեան որ մի հայկապա տուն վարձէ իւր համար Կալիթայի անւանի փողոցներից մէկում:

Յարգելի ընթերցող չեմ կամենում ձեզ աւելի ձանձրացնել, միայն կամեցայ ձեզ համառօտաբար նկարագրել Պեր. Նսայի եպիսկոպոսի կեանքը և իւր սրբազան այցելութեամբ Հնդկաստանին տւած միջոցառութեան չափը և Ամենափրկչեան վանքի հաշիւին ծախսած հարիւրաւոր թումանների փոխարէն տւած օգուտները:

Ռօփօ.

ՆԱԽԱԿ ԽՐԱՄԱՅԻՆԻԹԵԱՆ

Թէհրան Ապրիլ 26-ին 96

Խնդրեմ հաճեցէք տեղ տալ Աստղ-Արեւելեանի մէջ հետեւեալ միջոցի տողերին: Ես դեռ համազօր չէի, որ միանշառ փոքր ի շատէ զարգացած մարդի համբաւն ունենալուց յետոյ, համարձակ էր հասարակային շահերը օտանակել անել յօգուտ բարեկամական կամ աւելի լաւ է տեղ կուտակողական սերտ կապերի, կապածի ենթարկելով և մեկնոյն ժամանակ իւր ազնուութիւնը, անկեղծութիւնը և անաշուտութիւնը, վերջապէս այդ տխուր ստեղծութիւնը մարմին են ըստանում մի նամակի մէջ, որ պ. Արշակ

Մ. Յի. Պետրոսեանը բարեհաճել էր մոյցնել տալ Աստղ-Արեւելեանի 15 երորդ համարի էջերում: Պարտքը, որի ներկայութեամբ ես յանձնել էի ընթերցողներից ընկերութեան գրաստարանի օգտին 94 թւին տրուած երեկոյթի մանրամասն հաշիւները նոյն ընկեր. գանձապետ պ. Վ. Պօրտեանին եւ մինչև անգամ քարտուղարի պաշտօնն էլ ինքն էր կատարում, այս օր հրապարակով առանում է այդ ամենը, կարծելով, թէ կարող է այդպիսով պաշտպանել մի մարդի, որ տխուր փաստերով հաստատուում է, թէ որքան բարեխաղաքար է վերաբեւել զէպի նոյն ընկերութեան շահերը, որի օրինակը գանձապետն է եղել (իր տակնով):

Այս, պարսկ. Արշակ, Ձեր պաշտպանութիւնը արժէք չունի, սրովհետեւ Ձեր պաշտպանեալը աւելի ազնիւ գանձելով Ձաւդի միջոցով հրապարակ հանեց արգէն նոյն երեկոյթի հաշիւները: Ահա երեւ է, որ նա այդ հաշիւները չէր կարող հրապարակ հանել, եթէ ինքնից ստացած չը լինէր. թողնենք դեռ ևս այն հարցը թէ արդեօք այդ ցոյց տւած հաշիւը համապատասխան է իմ իրեն տւած հաշիւին թէ ոչ. յամենայն զէպս Ձեր ստիպումով Ձեր քաղկեցը գնաց, առանց չօգտփելի օգուտ ներկայացնելու:

Միհրան Մ. Գրեգորեան.

ԿԵՆՏՐՈՆԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԵՐ ԶԻՋԱՆԻՅ

Բարեւ քեզ Թագուհի, ինչպէս ես, շատուց է որ քեզ չէի տեսել ինչպէս կարօտել եմ:

Փոռք Աստուծոյ Հռիփսիմէ հօրքոյր, էդ որ քամուցն էր, արեւն որ կողմից ձագեց, չվախեցար. էլ ասում ես եղբորս աղջկին է, գնամ տեսնեմ ինչ է անում սաղէ, հիւանդ է: Իհ, մեղքը քոնը չէ ժամանակն է փոխել, էլ առաջւանը չէ:

Դէ լաւ, գիտես որ ես էլ ցաւ ունեմ, ախր մանր երեխեքի տէր եմ, ինչպէս կարող եմ ամեն օր գալ, այս քանով էլ պիտի գոհ լինես:

Լաւ է լաւ, կուգես այդ էլ մի անի, մէկ անգամից մտացիր, բայց ես խօս չեմ մտաւայ, երբ ուզեմ կգամ:

Հա, գիտես որ այսօր էլ մի բանի համար եմ եկել. եկել եմ հարցնեմ տեսնեմ, որ սովետների յանձնաժողովըն այստեղ էլ եկաւ թէ չէ: Ես խօս նորանցից զգաւ եմ, չեմ իմանում ինչ անեմ, հէնց ինչ ասում ես որ չունեմ, ասում եմ էս տուր, էստուր....

Ղորթէ, իմ մօտ էլ եկան, բայց ես քիչ թիթիկեցի, ինչ է նշանակում, ամուսինս ջոկ պիտի տայ, տղէս ջոկ պիտի տայ, ինչնից էլ զարդ են պահանջում, չէ որ էլի ամուսինս աշխատանքից է, ես խօս ջոկ աշխատանք չունեմ որ տամ:

Էդ, հերթ չէ, իմանում ես ինչ են ասում, մէկն ասում է. թէ զարդերն պիտի լատարի ձգեն, միւսն ասում է պիտի պատկերն ձգել տան և արժէք դնեն, ով որ աւել տուց նորան ծախեն, դէ, ես պիտի տեսնեմ որ տւածս մարանին 50 դ. եմ առել 30 դ. են գին դնում, անպատճառ սիրտս կը ցաւի այն ժամանակ պիտի տւել տամ և յետ առնեմ, ինչ լաւ միջոց, մեր ապրանքն մեզ են ծախում:

Ինչ էլ հարց է, տեսնես տւածն տեղ է հասնում թէ չէ, Վուլ աղջի Նըխա-

րէթ, մի դաւան բեր հօրքոյրիս համար. չարս քեզ մտաւայ. ասումարն էլ ձգի:

Մայրիկ, Սանամն եկել է ուզում է, քեզ տեսնի:

«Ի՞նչ հարեմ նորա գլուխն, էդ էլ նորանցից է» ասա թող գալ ներս:

Բարեւ Թագուհի Ս. Մ. լոյս քո տեսնողին հռիփսիմէ, էդ որ տեղրանք ես, չես երևում, գիտես որ հետք կուր ունեմ. խօր աղջի ինչ կլինէր որ մէկ մասանիքից, քամարից, մէկ բան տայիր սովետների համար, հէնց ազահու թիւններդ պիտի ցոյց տուք, գիտէք որ նորանք, սոված են, տկուր են, տուն տեղ ոչինչ չունին ինչ կլինէր, որ մի բան տայիք, կարծէիք թէ նշանած եղած ժամանակներդ էդ մի մասանին էլ երես տեսնունք չէին բերել:

Լաւ ես ասում, բայց գիտես որ ասածն ասում է (տանը պէտք եղած ճրագը, ժամի համար վարձք չի) ես եթէ կարող եմ օգնել, իմ մօտիկ զբաղուն կօգնեմ յետոյ եթէ կարողացի հեռու տեղի սովետներին կօգնեմ:

Թ. Աղբաւորն, տնանկին օգնելն լաւ է, բայց ճշմարիտ է, որ մենք դեռ կարօտ ենք օգնութեան.....:

Ս. Սուկայ սուս, գուցէ Հռիփսիմէ դու լիջում ես, երբ այս տեղ սով կար Ստամբուլից փող հաւաքեցին զրկեցին մեզի համար, որ սովից չմեռնենք, հիմա էլ մենք պիտի փոխարինենք.....:

Հ. Հէնց բանն ընտելումն է որ միշտ Ստամբուլից զրկած փողերն են մեր աչքը խրում, շատ մեծ բան արեցին 40-50 հազար հայ բնակիչ ունեցող քաղաքից երկու հարիւր ոսկի զրկեցին. մեր Թէհրանի հարիւր տուն բնակիչ հայերն, այս վերջի տալում 4-5 հարիւր ոսկի զրկեցին, դեռ ոչինչ տեղ չի երևում:

Ս. Ի՞նչ ուզողի մէկ երեսն էս, չտուողի երկու երեսը, եթէ տալիս էք, ձեր հոգու փրկութեան համար է, կուգէք տէք, կուգէք միք տալ. Բայց կրկին ասում եմ որ, խեղճ են, մնացել են անտուն, տկուր, որք, հազար ու մէկ ատուապանքներ են կրում: Ա՛խ, ուշացիմ, գնամ տեսնեմ գուցէ կարողանամ հայկանոյշին համոզեցնել, որ մէկ բան տայ: Մնաք բարով, բայց լաւ չարեցիք: Գնաս բարով:

Թ. Դորանք գուցէ այսօր գան խաթունի մօտ, գնանք մի լաւ թիթիկեք, մէկ էլ տեսնենք նորանից ինչ կառնեն:

Հ. Խեղճ խաթուն, ինչ ունի որ առնեն, լուսոյք անելով իր և որք աղջկայ զուլին հազիւ է պահում, օրւան հացի կարօտ է. դորան օգնելն է վարձք:

(Կը ձարունակի)

(ԹՂԹԱԳՅՈՒԹԻՒՆ ՀԱՏՂ-ԱՆՆԻՆԵԼԵԱՆԻ)

Ռաշտ. 25 ապրիլ 96.

Ամսոյս 23-ին առաւօտեան ժամը մօտ 10-ին եկեղեցւոյ զանգակը լսուր կերպով զօղանջում էր, եկեղեցւոյ բակից սկսած մինչև փողոցի դուռը պատած էին սևով ու սև գրօշակներով. դեռ մի օր առաջ հայերը եկեղեցւոյ դռան մօտ փողոցում պատրաստել էին մի լաղթական կամար Վեհափառ Զահի յօրեւեանի հանգէսի համար սակալն նորա յանկարծակի մահւան լուրը սուգի և տրտմութեան

փոխարկեց ամեն ինչ. կամարն ևս ծածկւեցաւ սև քարով:

Քաղաքի խառն թիւերը ամբողջովին պատած էին սեւերով հասարակութիւնը խռնած էր եկեղեցւոյ բակը ամենքը ցաւում, ամենքը սղբում էին իրենց սիրելի Զահի մահը: Երկու օր սգալի հոգեհանգիստ կատարեցաւ տեղւոյս ս. թարգմանչաց եկեղեցւում, նորին Կայսերական մեծութեան պարսից հայտարար Զահնշահի համար. եկեղեցին լիքն էր բազմութեամբ քահանան մի շատ ազաւ քարոզով բացատրեց թէ ինչպիսի սիրով էր վերաբերում հանգուցեալը գէպի հայութիւնը, և թէ ինչպէս հայ բաբար խնամում պահպանում էր նա իր հպատակ հայերին:

Բարձրագոյն հրամանաւ սգոյ երկրորդ օրը սեւերը վեր առնեցան և կատարւեցան գահածառանգի թագադրութեան հանգէսը, միւս օր երեկոյան հայերը ներկայացան քաղաքապետին իրենց ցաւակցութիւնը յայտնելու Զահնշահի մահւան համար և շնորհաւորելու նորին Մեծութեան գահածառանգի թագադրութիւնը:

Ս.

Փոխադրութիւն

Jules Robert-ից

ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

1

Ամուսնութեան արարողութիւնը:

Ամեն երկրներում և ամեն ժամանակ, ամուսնութիւնը կատարւած և կատարւում է զանազան տեսակով և պայմաններով: Մի տեղ կատարւում է իբր կեանքի ամենակարեւոր մի գործ իբր ազատ և ինքնակամ միաւորութիւն, միայլ տեղ իբր մի անշան ձեւով երկու թիւն որը երկու ամուսնացուների փոյ շատ թեթեւ ազդեցութիւն է ունենում:

Այն տեղերում ուր քաղաքակրթութիւնը աւելի առաջացած է, ուր մարդկային օրէնսդրական իշխանութիւնը ճանաչած է, որ երկու սեռերն էլ (կին և մարդ) բնութիւնից կեանքի և երջանկութեան մի հաւասար իրաւունք են ունեցել, այդ տեղերում կինը փայլում է իւր կատարեալ նշանակութեամբ և կրթի պաշտօնն է ստանձնում:

Կինը իւր ամուսնու համար օժիտ է բերում մի յարտու բարոյական հարստութիւն, որը ամուսնու ունեցած զբաղաբերից ոչ մի համեմատութեան մէջ լիտ չէ մնում, ուստի այդպիսով կնոջ ինչպէս և մարդու համար ամուսնութիւնը ընկերական կեանքի ամենաքաղցր մի կապ է գտնում:

Արեւելեան ազգերի մօտ՝ ուրկինը բնութիւնից օժտւած իրաւունքներից կատարեալապէս զուրկ, ոչ մի ընկերական կարեւորութիւն չունի, իր ամուսնու համար ոչ մի օժիտ չէ բերում, բանաւորական է մի կանանցի կամ թէ տան խորքերում, առանց մասնաւոր իրաւունքի, առանց բացայայտ ազդեցութեան:

Մի քանի ժողովրդների մէջ, որոնց մօտ շահամոլութիւնը աւելի բազմացած և զարգացած չէ, ամուսնութիւնը կատարւում է մի հասարակ բերանացի պայմանով: Մի քանի ուրիշների մօտ առաջալ փեսայունին ենթարկում են այլ և այլ փորձութիւններ, որով ուղւմեն նրա արժանաւորութիւնը հաս-



Թէհրան՝ Զաւա-Ֆայ Տպարան